

Κυκλοφόρησε αυτές τις μέρες το βιβλίο του ποιητή Γιώργου Δουατζή “Γιάννης Δάλλας - Να βγω από μένα...” των εκδόσεων Καπόν. Είναι ένα ενδιαφέρον ντοκουμέντο, για μια σημαντική μορφή των Ελληνικών Γραμμάτων, τον ποιητή, δοκιμιογράφο, μεταφραστή και πανεπιστημιακό δάσκαλο Γιάννη Δάλλα. Πρόσφατη σχετικά είναι και η νέα ποιητική συλλογή του Γ. Δουατζή, “Σχεδίες”, από τον ίδιο εκδοτικό οίκο. Με αφορμή αυτές τις εκδόσεις μιλήσαμε με τον ποιητή και παλαιό συνάδελφο στη δημοσιογραφία.

- **Κύριε Δουατζή γιατί ασχοληθήκατε με το έργο του κ. Δάλλα;**
- Θεώρησα χρέος μου να τιμήσω εν ζωή έναν σημαντικό άνθρωπο των Γραμμάτων μας. Νιώθω ότι παράλληλα εκπληρώνω τη στοιχειώδη υποχρέωση έναντι των δημιουργών, αλλά κυρίως έναντι των επερχομένων γενεών. Κι έπειτα, διαισθανόμουν ότι θα προέκυπτε ένα πανέμορφο βιβλίο. Ομολογώ πως ποτέ δεν μπόρεσα να καταλάβω γιατί, ιδιαίτερα στον τόπο μας, δεν θέλουμε να δούμε τις πραγματικές διαστάσεις σημαντικών μορφών και του έργου τους, όσο ζουν οι δημιουργοί. Κατά κανόνα, ανακαλύπτουμε τους δημιουργούς και τους τιμούμε μετά θάνατον, συνήθως με ιδιαίτερη τάση υπερβολής.
- **Τι είναι αυτό το βιβλίο;**
- Κυρίως, μια εκ βαθέων εξομολόγηση του Γιάννη Δάλλα, που νομίζω ότι καθλώνει τον αναγνώστη. Είναι μια πραγματικά συναρπαστική πορεία στον χρόνο, η οποία διατρέχει τη σύγχρονη ιστορία του τόπου, αλλά και της λογοτεχνίας μας.
- **Κύριοι άξονες του βιβλίου;**
- Είναι μια άκρως εκτεταμένη συζήτηση για τη ζωή, το έργο, τη φιλοσοφία ζωής, τη δημιουργία, την ποίηση. Συζήτηση, που αποδίδω με τη μορφή συνέντευξης. Ακολουθως υπάρχει μία βιογραφική αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο. Υπάρχουν ακόμα, επίμετρο του ποιητή Γ. Μπλάνα, στο οποίο καταγράφονται όλες οι όψεις της δημιουργικής δουλειάς του Γ. Δάλλα, πλήρης εργογραφία, κριτικογραφία, ανέκδοτες φωτογραφίες και χειρόγραφο.
- **Προηγήθηκε βιβλίο σας για τον φιλόσοφο Κώστα Αξελό. Να υποθέσουμε την έναρξη σειράς πορτρέτων;**
- Πρόθεσή μου είναι να συνεχίσω και με άλλες προσωπικότητες. Διότι τέτοια βιβλία αποτελούν ως αρχαικό υλικό εθνική περιουσία. Μακάρι οι εκδόσεις Καπόν να έχουν την αντοχή και την επιθυμία, μέσα στην τεράστια κρίση που περνάμε, να συνεχίσουν την όμορφη προσπάθεια.
- **Η εμπειρία σας κοντά στον Γιάννη Δάλλα;**
- Πέρασα καλά και χάρηκα με το βιβλίο αυτό για πολλούς λόγους: Κατάφερα να τον τιμήσω εν ζωή. Πήρα μαθήματα σωρευμένης εμπειρίας και επαγωγικής σκέψης. Διεύρυνα το γνωστικό μου πεδίο. Χάρηκα το εξάισιο παιχνίδι με τον λόγο, είτε συζητώντας μαζί του, είτε επεξεργαζόμενος το πολύ υλικό που προέκυψε από τις συναντήσεις μας.
- **Δεν είναι σύνηθες, ποιητές να προβάλλουν ομοτέχνους τους...**

- Έχω μάθει να χαίρομαι με τις χαρές των άλλων. Όταν είμαι εγώ η αιτία της χαράς τους, η δική μου χαρά διπλασιάζεται. Όταν αξίζει, κατά τη γνώμη μου, το έργο ομοτέχνων, οφείλω να το αναγνωρίσω και να συντείνω στην διάχυσή του στον κόσμο.
- **Στην τελευταία σας συλλογή “Σχεδίες”, υπάρχει ενότητα με ερωτική ποίηση. Στην εποχή της κρίσης, έρωτας;**
- Με έχουν χαρακτηρίσει πολιτικό και ερωτικό ποιητή. Υπάρχουν πολιτικά κομμάτια στις “Σχεδίες”, όπως σε κάθε μου έργο. Σας θυμίζω ότι το βιβλίο – ποίημα “Πατρίδα των καιρών” είναι εξολοκλήρου πολιτικό. Και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς μέσα σε τέτοια κρίση. Όσο για το ερωτικό μέρος, θεωρώ αυτονόητο ότι η ζωή δεν σταματά στις αντίξοες συνθήκες και ο έρωτας είναι μια ζωογόνα δύναμη, μια αιτία εγρήγορσης, και αν θέλετε, η ουσία που κινεί τον άνθρωπο από το ερμητικά εσωστρεφές, στο συλλογικό, μέσα από την αγάπη στον άνθρωπο.
- **Χρειάζεται η ποίηση σε τέτοιες εποχές;**
- Η ποίηση θα υπάρχει όσο οι άνθρωποι ερωτεύονται, ευαισθητοποιούνται με ένα όμορφο σούρουπο, σκέφτονται τον άλλο, θα κάνουν διάλογο με τον εαυτό τους και τον διπλανό, όσο θα απλώνουν το χέρι για να δώσουν ή να πάρουν από τον συνάνθρωπο, όσο έχουν κοινά οράματα. Οι άνθρωποι σε περιόδους κρίσης, συλλογικού πόνου και ένδειας, βρίσκουν καταφύγιο στην τέχνη. Πιστεύω ότι όσο υπάρχουν άνθρωποι, θα υπάρχει και η ποίηση.
- **Πώς βλέπει αλήθεια ένας ποιητής την κρίση;**
- Όπως κάθε άνθρωπος. Απλώς, ο ποιητής με τις κατά τεκμήριο ευαίσθητες κεραιές του, προσλαμβάνει εντονότερα, ίσως, τον ανθρώπινο πόνο και νιώθει χρέος του να ενεργοποιήσει με τον στίχο του όχι μόνο το συναίσθημα, αλλά και τη λογική, ήτοι την πολιτική σκέψη η οποία εκλείπει τελευταίως στον τόπο μας.
- **Μία από τις αιτίες της κρίσης είναι...**
- Ότι η πολιτική ποδηγητήθηκε από τους οικονομικά ισχυρούς, αυτούς με το επιτηδευμένο αόριστο προσωνύμιο “αγορά”, αντί να συμβαίνει το αντίθετο. Ότι η λεγόμενη άρχουσα οικονομικά τάξη στην Ελλάδα βρέθηκε τις τελευταίες δεκαετίες με χρήμα δυσανάλογα πολύ, σε σχέση με την ελλειμματική μόρφωση, καλλιέργεια και πολιτισμική της στάθμη. Ήταν φυσικό έτσι, να είναι η πορεία στρεβλή, να προβάλλονται υποπροϊόντα και η αισθητική μας να πάρει την κατιούσα. Αυτό το διαβρωτικό για την κοινωνία έλλειμμα πολιτισμού, το πληρώνουμε και οικονομικά.